

особистості, її здібностями та умовами, за яких вона розвивається. Найважливішими мотивами творчої діяльності є протиріччя між постійно змінюваним суспільством і рівнем знань, умінь і навичок, між бажаннями і можливостями особистості реалізувати свій творчий потенціал.

Здатність педагога до інновацій – це, насамперед, творча діяльність, спрямована на підвищення ефективності та якості освітнього процесу, з метою становлення майбутнього вчителя як активного суб'єкта змін та інновацій, здатного самостійно ініціювати інноваційні дії та реалізувати.

Список використаних джерел:

1. Гриневич Л.М., Морзе Н.В., Бойко М.А. Наукова освіта як основа формування інноваційної компетентності в умовах цифрової трансформації суспільства. Інформаційні технології і засоби навчання. 2020. Т. 77. № 3. С. 1–26.
2. Геберт Д. Организационная психология. Человек и организация / Д. Геберт, Л.Фон Розенштиль ; [пер. с нем.]. – Харьков : Гуманитарный центр, 2006. – 624 с.
3. Таланчук П.М. Сформулай осердя свого щастя. Київ : Університет «Україна», 2014. 79 с.

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ТА ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ

Мазур Ю.О.

Полтава, Україна

Науковий керівник: *Ищенко Інна Сергіївна* – кандидат економічних наук, асистент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

Нині активно розвивається глобальне інформаційне суспільство.

Виникає нова економічна система – цифрова. У глобальній економіці активно використовуються переваги цифровізації, основою якої є інформація, яка є формою нематеріального активу в рамках суб'єкта господарювання. Активно прогресує цифровізація фінансових процесів та проникнення інформаційних технологій у всі сфери діяльності. У довгостроковій перспективі цифровізація визначає вектор розвитку мікро-, мезо- та макроекономічних систем.

Цифровізацію можна визначити як сучасну та інноваційну фазу економічного розвитку, засновану на поєднанні фізичних і цифрових ресурсів у сфері виробництва та споживання, в економіці та суспільстві. Цей етап характеризується появою нових методів генерування, обробки, зберігання та передачі інформації в усіх сферах людської діяльності [3, с. 180].

Якщо раніше цифрова трансформація була пріоритетом для небагатьох інноваційних компаній, то сьогодні вона стає масовим явищем, а відповідні проєкти стають вирішальними не лише для успіху окремих компаній, а й для регіонів та країн. Нова структура бізнесу висуває нові вимоги до створення конкурентних переваг для компаній та ефективних концепцій їх діяльності.

В умовах цифровізації економіки розвиток інноваційних компаній базується, з одного боку, на радикальних техніко-технологічних,

організаційно-економічних, комерційних змінах підприємництва та інноваційної діяльності, а з іншого – визначає потребу в додаткових інноваціях, в тому числі впровадження інноваційних бізнес-моделей.

Основою сучасних змін інноваційних компаній та формування їх інноваційних моделей є зміна концептуальних підходів, що визначають їх внутрішню структуру як відкриту інтегруючу техніко-технологічну та соціально-економічну систему.

Цифровізація є однією з визначальних тенденцій у розвитку людської цивілізації, яка створює більш інклюзивне суспільство та кращі механізми управління, розширює доступ до охорони здоров'я, освіти та банківських послуг, покращує якість та охоплення державними послугами та спосіб роботи людей разом, щоб збільшити кількість людей і дати їм змогу отримувати переваги від більшої різноманітності товарів за нижчою ціною. Пандемія Covid-19 показала важливість і необхідність цифрових технологій для добробуту населення та розвитку економік [2, с. 211].

Сьогодні цифрові технології впроваджуються як частина бізнес-процесів, і їх широке визнання можна спостерігати в усіх сферах життя, оскільки:

- експоненціальна економія коштів у поєднанні з існуючими хмарними сервісами зменшує капіталовкладення, необхідні для відкриття бізнесу;

- їх використання знижує витрати, підвищує продуктивність і ефективність прийняття рішень;

- безкоштовний контент і послуги роблять їх дешевшими (через низькі граничні витрати) і, отже, більш доступними: користувачі платять лише частину доданої вартості цифрової економіки;

- вони можуть бути використані для створення унікальних продуктів, які повністю налаштовані відповідно до вподобань.

Діджиталізація (цифрова технологія) замінює старі засоби електронного зв'язку – телефон, факс, телеграф.

Нові цифрові технології дозволяють створювати величезні обсяги даних і ділитися ними з майже необмеженою кількістю людей – швидко, якісно та недорого. Тому, процес цифровізації торкнувся різних верств сучасного суспільства: державного управління, економіки та повсякденного життя кожного з нас.

Характеристики інноваційного підприємництва порівняно з традиційними компаніями визначаються його інтегрованими, структурованими та функціонуючими бізнес-процесами, його ієрархією та його роллю в забезпеченні бізнес-результатів та досягненні цілей інноваційних компаній та реалізації їхніх цінностей.

Сьогодні цифровізація, яка активно прогресує в Україні, «зацепила» всі сфери діяльності. Кожен, хто прагне довгострокового успіху та розвитку, має протистояти викликам сучасної цифровізації – тільки так можна стати лідером. У цьому їм може допомогти цифрова трансформація.

Соціально-економічні зміни в умовах цифровізації відбуваються через впровадження кращих практик усіх установ. На глобальному рівні передусім країни визначають вектор «цифрового» розвитку – завдяки фінансовій

підтримці сталого розвитку. На місцевому рівні першими стають ті інституції, які одними з перших запропонували включити оцифрування у свою діяльність [1, с. 52].

Список використаних джерел:

1. Васюренко О.В. Ризик як складова економічних процесів // Фінанси України. – 2005. № 7. С.68–74
2. Краус, К. М., Краус, Н. М.: Цифровізація в умовах інституційної трансформації економіки: базові складові та інструменти цифрових технологій. Інтелект ХХІ століття, 1. 2018.-С. 211–214.
3. Управління проектами: навч. посібн. / уклад.: Л.Є. Довгань, Г.А. Мохонько, І.П. Малик. – К.: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2017. – 420 с.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

*Марценюк Т.І., Щербань М.М.
Полтава, Україна*

У сучасних наукових дослідженнях поняття «професійна готовність педагога» розуміється як закономірний результат спеціальної підготовки, самовизначення, освіти і самоосвіти, виховання та самовиховання. Її визначають як психічний активно-дієвий стан особистості, складну якість, систему інтегрованих властивостей, що регулює професійну діяльність, забезпечує її ефективність[1].

Важливою складовою готовності до інноваційної діяльності є інноваційна компетентність педагога – система мотивів, умінь, знань, навичок, особистих якостей вчителя. Компоненти інноваційної компетенції вчителя: 1) знання про нові педагогічні технології; 2) володіння її змістом і методикою на високому рівні? 3) культура використання інновацій у навчально – виховній роботі; 4) вмотивованість у необхідності застосування інноваційних педагогічних технологій[2].

Цілісність основних компонентів інноваційної діяльності, а саме: когнітивного, креативного, мотиваційного та рефлексивного – запорука реалізації інноваційної діяльності. Основними принципами для педагога у навчально – виховному процесі повинні стати: діалогізм, гуманізм, співробітництво, емпатія, творче самовираження[3].

Критерії готовності вчителя до інноваційної діяльності: 1) інформованість про новітні педагогічні технології, 2) володіння новаторськими методиками роботи; 3) здатність запровадити власні інновації у педагогічну практику, 4) володіння практичними навичками, 5) високий рівень технічної готовності, 6) впевненість у позитивних результатах, 7) здатність до професійної рефлексії[4].

Педагог, що здатний до професійної інноваційної діяльності повинен мати зрілу педагогічну позицію, усвідомлювати сенс і цілі освітньої діяльності, вміти вибудовувати цілісну освітню програму, реалізуючи освітні стандарти, володіти технологіями, формами і методами інноваційного навчання, розуміти співвідношення сучасної реальності з вимогами особистісно орієнтованої освіти, а також співвідношення